

salt sözleşmeye aykırılık manevi tazminat istemi için yeterli değildir. Bu aykırılığın özel hal ve şartlar sebebiyle aynı zamanda davacının haklarını M.K.nun 24.maddesi anlamında zedelediğinin ortaya çıkması ve bu yüzden de B.K.nun 41.maddesi gereğince haksız bir eylem olarak nitelenmesi gerekir

Yargıtay 15. HD. E.2001/5631

1. 2002/136

T:16.01.2002 1-Dosyadaki yazılara, kararın dayandığı delillerle yasaya uygun gerektirici nedenlere ve özellikle sözleşmeden dönen davacı- yüklenicinin müspet zarar kapsamındaki kar mahrumiyeti alacağını talep edemeyeceğine, ancak, sözleşmenin ifası uğruna yaptığı saptanıp hüküm altına alınan giderleri isteyebileceğine ve sözleşmenin ademi ifayla sonuçlanmasında davalılardan yönetim kurulu başkanı olan R.Y.'nin de şahsen kusurlu bulunmasına, böylelikle bu davalının da mahkemece sorumlu tutulmasında bir yanlışlıktan söz edilemeyeceğine göre davacının tüm, davalıların diğer temyiz itirazları yerinde görülmemiş reddi gerekmiştir. 2-

Davalıların, hüküm altına alınan manevi tazminata yönelik temyiz itirazlarına gelince; Eser sözleşmesine aykırılık nedeniyle B.K.nun 49.maddesi uyarınca istemde bulunulması yasaya ve Yargıtay'ın bu konuda yerleşik içtihatlarına göre olanaklı ise de, salt sözleşmeye aykırılık manevi tazminat istemi için yeterli değildir. Bu aykırılığın özel hal ve şartlar sebebiyle aynı zamanda davacının haklarını M.K.nun 24.maddesi anlamında zedelediğinin ortaya çıkması ve bu yüzden de B.K.nun 41.maddesi gereğince haksız bir eylem olarak nitelenmesi gerekir. Olayda manevi tazminat isteminin kabulü için ortaya konan deliller talebin kabulüne elverişli olmadığı halde bu istemin reddi yerine delillerin takdirinde yanılığa düşülerek hüküm altına alınması doğru olmamış, kararın bu nedenle bozulması gerekmiştir. SONUÇ; Yukarıda birinci bentte açıklanan nedenlerle davacının tüm, davalıların diğer temyiz itirazlarının reddine, temyiz olunan kararın ikinci bent uyarınca davalılar yararına BOZULMASINA, aşağıda yazılı bakiye 1.720.000 lira ilam harcının temyiz eden davacıdan alınmasına, ödediği temyiz peşin harcının istek halinde temyiz eden davalılara geri verilmesine, 16.1.2002 gününde oybirliğiyle karar verildi.]]>